

Hoe het Westen Jemen vernietigde en nu de Golfregio in de afgrond stort

Door Frank , 25 juli 2026

Hoe het Westen Jemen vernietigde en nu de Golfregio in de afgrond stort

De Blauwdruk van een Genocide: Westerse en NAVO medeplichtigheid



De geschiedenis wordt geschreven door de overwinnaars, zo luidt het cynische gezegde. Maar in het huidige geopolitieke tijdperk wordt de geschiedenis vooral *verzwegen* door degenen die denken de wereld te beheersen. De conflictzone rond de Rode Zee en de Perzische Golf is geen plotselinge escalatie, maar het

directe, onvermijdelijke gevolg van decennia van westerse arrogantie, militaire interventie en moreel bankroet beleid. Wat wij vandaag getuigen in Jemen en de bredere Golfregio, is niet de opkomst van chaotisch terrorisme, zoals de westerse media ons willen doen geloven. Het is de berekende, strategische en uiterst effectieve reactie van een regio die al te lang onder de laars van het Westen heeft geleden.

Door Frank Dumon

Dit artikel ontleedt de mechanismen van deze crisis, van de oorsprong van de genocide in Jemen tot de huidige existentiële bedreiging voor de westerse energie-infrastructuur. Het is een analyse van hoe een door het Westen geïnitieerde oorlog nu terugslaat op zijn architecten, met gevolgen die de globale economie voorgoed zullen veranderen.

1. De Blauwdruk van een Genocide: Westerse en NAVO medeplichtigheid

Om de huidige situatie te begrijpen, moeten we terugkeren naar het begin. De verwoesting van Jemen is geen toevallige burgeroorlog, maar een zorgvuldig georkestreerde campagne die in 2015 werd gelanceerd. Het was Mohammed bin Salman die de fysieke uitvoering op zich nam, maar hij deed dit met de uitdrukkelijke 'green light' van de toenmalige Amerikaanse president Barack Obama. Dit is een historisch feit dat in westerse hoofdsteden liever wordt weggemoffeld. De timing was veelzeggend: de oorlog begon precies toen de JCPOA, de nucleaire deal met Iran, in Wenen werd onderhandeld. Het doel was duidelijk: het creëren van regionale chaos om de diplomatieke ruimte voor Iran te beperken.

Deze agressie was echter niet alleen Saoedisch of Emiratisch. Het was een brede, door het Westen gefaciliteerde coalitie. Landen als Turkije, Jordanië, Koeweit, Bahrein en de Verenigde Arabische Emiraten sloten zich aan bij deze campagne. Achter de schermen stond de NAVO en het bredere 'collectieve Westen' garant voor het slagen van deze operatie. Westerse landen leverden niet alleen de munitie en de geavanceerde wapensystemen; zij leverden ook de essentiële intelligentie, logistieke ondersteuning en militaire adviseurs die de Saoedische luchtmacht in staat stelden om dag en nacht te blijven bombarderen. Amerikaanse oorlogsschepen patrouilleerden de Rode Zee, niet om de vrede te bewaren, maar om te voorkomen dat voedsel en medische hulp Jemen zou bereiken. Het was een gezamenlijke, multinationale inspanning om de revolutionaire krachten in Jemen te vernietigen en een impopulair, door het Westen gesteund marionettenregime weer aan de macht te brengen.

2. De Menselijke Kosten: Een Generatie Vermoord

De term 'genocide' wordt in de moderne geopolitiek vaak lichtzinnig gebruikt, maar in het geval van Jemen is het de enige accurate beschrijving. Deze oorlog heeft jarenlang geduurd en heeft een onvoorstelbare tol geëist van de bevolking. Het resultaat is de dood van honderdduizenden onschuldige mensen, waarbij de meest kwetsbaren – ouderen en kinderen – het zwaarst hebben betaald.



De honger in Jemen was geen neveneffect van de oorlog; het was een wapen. Zoals uit getuigenissen van voormalige Amerikaanse functionarissen blijkt, werden schepen die medische hulpgoederen smokkelden onderschept door marineschepen, waarna de medicijnen eenvoudigweg in zee werden gegooid. Deze daad van pure kwaadaardigheid werd gesteund door een brede alliantie, waaronder de Verenigde Staten, Saoedi-Arabië, de Emiraten, Australië, Nieuw-Zeeland, Canada, Europese naties, Qatar en Turkije. Het systematisch uithongeren van een bevolking, het targeten van markten, scholen en ziekenhuizen, en het opzettelijk vernietigen van de agrarische infrastructuur, heeft geleid tot een humanitaire catastrofe die wat betreft schaal en wreedheid weinig onderdoet voor wat we vandaag in Gaza zien. Het is een bewijs van de totale dehumanisering van de Jemenitische bevolking door de westerse strategische planners.

3. De Totale Hypocrisie van de Westerse Media

Terwijl deze gruwelijkheden plaatsvonden, was er één constante factor: de doofpotoperatie van de media. De westerse media hebben niet alleen nagelaten om verslag uit te brengen van wat er in Jemen gebeurde; ze hebben er actief niet om gegeven. Deze hypocrisie is totaal en onthult de ware aard van de zogenaamde 'vrije pers' in het Westen. De media fungeren niet als waakhond van de democratie, maar als PR-afdeling voor het militair-industrieel complex en de buitenlandse politiek van hun respectieve regeringen.

Deze medeplichtigheid strekte zich zelfs uit tot de Arabische media. Zenders als Al-Jazeera en Al-Arabiya steunden de genocide openlijk of hielden een stilzwijgen dat gelijkstond aan instemming. Journalisten die probeerden deze waarheid aan de kaak te stellen, zoals professor Seyed M. Marandi, die herhaaldelijk te gast was op Al-Jazeera, werden uiteindelijk verbannen zodra hun kritiek te scherp werd. Wanneer we vandaag zien hoe bepaalde Arabische staten plotseling begaan lijken met het lot van de Palestijnen, moeten we ons de vraag stellen of dit voortkomt uit moraal of uit geopolitiek opportunisme. De media-archieven liegen niet: toen het Westen en zijn regionale bondgenoten Jemen vernietigden, keken de camera's de andere kant op. Deze selectieve verontwaardiging is het kenmerk van een moreel failliet systeem.

4. De Onbuigzame Weerstand van een Onderwezen Natie

Een van de meest hardnekkige mythes die door het Westen wordt verspreid, is dat de Jemenitische weerstand bestaat uit ongeschoolde, door buitenlandse mogendheden gestuurde milities. Niets is minder waar. Jemen is een land met een rijke geschiedenis, een diepe cultuur en, cruciaal, een sterk onderwezen klasse. Voordat de oorlog het land in puin legde, beschikte Jemen over functionerende universiteiten en een intellectuele elite die vergelijkbaar was met die van andere landen in de regio.



Deze intellectuele basis heeft de fundering gevormd voor een heroïsche en uiterst effectieve weerstand. Gedwongen tot zelfredzaamheid door de westerse wapenembargo's en de blokkade, begon Jemen, deels met technische ondersteuning van bondgenoten zoals Iran, maar grotendeels door eigen innovatie, een eigen defensie-industrie te ontwikkelen. Deze industrie is niet primitief; ze produceert geavanceerde drones, ballistische raketten en cruise missies. De weerstand is het resultaat van slimme, vastberaden mensen die hun land verdedigen tegen een overmacht. Het is een weerstand die niet alleen overleeft, maar die de technologische en strategische achterstand heeft omgezet in een asymmetrisch

voordeel. De Jemenitische ingenieurs en commandanten hebben geleerd hoe ze de kwetsbaarheden van hun veel beter uitgeruste tegenstanders kunnen exploiteren.

5. De Tafels zijn Gekeerd: ARAMCO, Vernietigde Vliegbases en de F-16's

De strategische dynamiek is fundamenteel verschoven. De agressor is nu de kwetsbare partij. De Jemenitische strijdkrachten hebben aangetoond dat ze in staat zijn om de kern van de economische en militaire macht van hun tegenstanders te raken. Recentelijk hebben Jemenitische krachten aangekondigd dat ze de raffinaderij van Jizan en de oost-west pijpleiding in Yanbu, Saoedi-Arabië, hebben geraakt met tientallen ballistische raketten, cruise missiles en drones. De beelden van ARAMCO-faciliteiten die in vlammen opgaan, zijn een directe weerspiegeling van deze nieuwe realiteit.

Maar het doelwit is niet alleen economisch; het is ook militair. Amerikaanse militaire bases in de regio, die als springplank dienden voor agressie, zijn nu zelf het doelwit. Rapporten en satellietbeelden bevestigen de vernietiging van hangars die werden gebruikt door Amerikaanse speciale eenheden, bijvoorbeeld op vliegbases in Jordanië. De zogenaamd ondoordringbare luchtverdedigingssystemen, zoals de Patriot en THAAD, hebben herhaaldelijk gefaald, waarbij interceptor raketten soms hun eigen doelen of nabijgelegen woonwijken raakten in plaats van de inkomende Jemenitische of Iraanse raketten. Dit wijst op een ernstige uitputting van de luchtverdedigingscapaciteiten van de GCC-landen. Zelfs de dodelijke F-16-straaljagers, het paradepaardje van de luchtmachten in de regio, zijn kwetsbaar geworden. Wanneer ze op blootgestelde vliegvelden staan, vormen ze gemakkelijke doelen voor precieze drone- en raket aanvallen. De mythe van de westerse militaire onoverwinnelijkheid is in de woestijnzand vergruisd.

6. De Wurging van de Wereldhandel: Blokkade van de Perzische Golf en de Rode Zee

De oorlogen die door het Westen zijn geïnitieerd, hebben nu geleid tot een situatie die de globale handel fundamenteel bedreigt: de gedeeltelijke blokkade van de Perzische Golf en de Rode Zee. Dit is geen onbedoeld neveneffect, maar een logisch strategisch antwoord. Saoedi-Arabië en zijn bondgenoten hebben jarenlang de havens van Jemen geblokkeerd om het land te wurgen. De logica van de weerstand is simpel: een blokkade wordt beantwoord met een blokkade, en escalatie wordt beantwoord met escalatie.



De Straat van Hormuz en de Bab el-Mandeb zijn de levensaders van de mondiale energievoorziening. Door deze zeestraten onder controle te houden of te kunnen verstoren, heeft de as van het verzet een strategische hefboom van onschatbare waarde in handen. De westerse marines, die ooit deze wateren patrouilleerden om Jemen te isoleren, zien zich nu geconfronteerd met een omgeving die te gevaarlijk is geworden voor hun dure oorlogsschepen. Meerdere tankers en marineschepen zijn al geraakt, wat een duidelijk signaal is dat de vrijheid van zeevaart, zoals gedefinieerd door het Westen, niet langer vanzelfsprekend is. De Rode Zee is voor Saoedi-Arabië nu een existentiële kwetsbaarheid geworden, aangezien alternatieve routes voor olie-export via de Perzische Golf eveneens onder druk staan.

7. Strategische Discriminatie: Vrije Doorgang voor Niet Vijandige Naties

Het is van cruciaal belang om een onderscheid te maken tussen deze geopolitieke blokkade en willekeurige piraterij. De acties van de Jemenitische en regionale verzetskrachten zijn uiterst berekend en strategisch gediscrimineerd. Er is een duidelijk patroon zichtbaar: olietankers en vrachtschepen die koers zetten naar landen die niet vijandig staan tegenover Iran en Jemen, krijgen vrije doorgang.

Deze selectieve handhaving benadrukt dat het doel niet is om de wereldeconomie willekeurig te laten instorten, maar om specifieke westerse en zionistische belangen te treffen. Landen in Azië en het mondiale zuiden die zich onthouden van deelname aan de westerse sancties of militaire campagnes, worden niet gehinderd. Dit toont aan dat de weerstand beschikt over geavanceerde inlichtingencapaciteiten om de eigendom, de lading en de bestemming van schepen te verifiëren. Het is een vorm van economische diplomatie door middel van kracht, die de eenheid van het westerse blok probeert te doorbreken en tegelijkertijd de banden met het mondiale zuiden versterkt. Het weerlegt de westerse narratief van 'chaotische terrorisme' en toont een rationele, politiek gemotiveerde strategie.

8. De Achilleshiel van de Woestijnstaten: De Ineenstorting van de Desalinisatie

Misschien wel de meest existentiële bedreiging voor de samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten (GCC) is de kwetsbaarheid van hun infrastructuur. Landen als Saoedi-Arabië, Koeweit, Qatar en de Verenigde Arabische Emiraten zijn kunstmatige constructies in de woestijn. Hun overleving is absoluut afhankelijk van een ononderbroken toevoer van energie om hun massale desalinisatie-installaties (ontziltingsinstallaties) te laten draaien.

Zonder elektriciteit stopt de productie van zoet water. Zonder zoet water kunnen deze steden en samenlevingen binnen dagen niet meer functioneren. De vernietiging van olie- en gasinfrastructuur, energiecentrales en de bijbehorende logistieke knooppunten door raketten en drones, brengt deze kwetsbaarheid pijnlijk aan het licht. De westerse planners lijken zich niet te realiseren, of willen het niet onder ogen zien, dat een verdere escalatie niet zal leiden tot de onderwerping van de regio, maar tot de totale ineenstorting van deze woestijnstaten. Als de energie-infrastructuur wordt uitgeschakeld, is er geen enkele reden meer voor deze samenlevingen om te blijven bestaan op hun huidige locatie. De vernietiging van deze installaties zal niet alleen enorme economische problemen veroorzaken, maar ook leiden tot humanitaire rampen en massale migratiegolven waar het Westen vervolgens geen antwoord op zal hebben.

Conclusie: Het Einde van de Westerse Illusie

De situatie in Jemen en de bredere Golfregio is een spiegel die de westerse wereld wordt voorgehouden, maar waarin men weigert te kijken. De oorlog die door Obama werd geautoriseerd, door Trump werd voortgezet, en door de huidige administraties wordt gefaciliteerd, is mislukt. Het doel om de revolutionaire krachten te vernietigen, heeft geleid tot de creatie van een veerkrachtige, technologisch capabele en strategisch slimme tegenstander.

De hypocrisie van de westerse media en regeringen is blootgelegd. De militaire bases die als onneembaar werden beschouwd, branden. De energie-infrastructuur die de rijkdom van de regio garandeerde, staat in vlammen. En de zeestraten die de levensader van de westerse economie vormen, zijn effectief afgesloten voor vijandige belangen.

De les is helder: oorlog als instrument van politiek, gevoerd door een arrogante macht die de geschiedenis en de cultuur van een regio niet begrijpt, leidt onvermijdelijk tot de eigen ondergang. De vernietiging van de ontzilting-installaties

en de olie-infrastructuur in de GCC-landen is geen dreigement van de toekomst, maar een realiteit die zich nu ontvouwt.

Het Westen heeft de doos van Pandora geopend in Jemen. Nu moet het omgaan met de storm die het zelf heeft gecreëerd, terwijl de rest van de wereld toekijkt en beseft dat de tijd van onbestrafte westerse dominantie voorgoed voorbij is.

Dit artikel is gebaseerd op geopolitieke analyses en getuigenissen van experts in de regio, en reflecteert de noodzaak tot een eerlijke, onverbloemde kijk op de conflicten die onze wereld vormgeven.